

זוסייה פלדמן ז"ל

בן שמחה ושיינדל ז"ל

נולד : כ"ז אדר ה'תרע"ז - 21/03/1917
עלה לארץ מפולין : יום כיפור ה'תרצ"ה - 1934
נפטר : א' אייר ה'תשס"ט - 25/04/2009

זוסייה חברנו נולד בכפר בפולין בימי מלחמת העולם ה-1. בנוסף לאימי המלחמה, הסתובבו כנופיות של פורעים אנטישמיים שניצלו את המצב כדי להציק ליהודים. רק הודות לאיכר פולני שהחביא את משפחתו בעלית הגג שבביתו, ניצלו חייו של זוסייה התינוק ואימו. לא ברור בדיוק מה קרה לאביו שנעלם בפוגרום.

אך זוסייה גודל באהבה רבה ע"י אימו, סבו ודודיו (אחי אביו) שהיו למעשה את משפחתו הקרובה. הם עברו להתגורר בעיירה קרמניץ שהיתה בתוך עמק מוקף הרים ויערות, שנקראה גם "שווייץ הקטנה". שם ספג זוסייה את אהבת הטבע. הוא למד בבי"ס פולני ואח"כ גם בבי"ס מקצועי "אורט" מסגרות ומכונאות. הוא הצטרף אל תנועת הנוער הציוני-חלוצי "החלוץ הצעיר".

כשהיה בן 15 שנים החליטה אימו ששניהם יעלו לארץ (בה אולי יהיה בנה-יחידה יותר בטוח מפני כל מיני פורעים פולנים). הם הגיעו לחופי הארץ בדיוק ביום-כיפור של 1934 ומיד הצטרפו לקרובי משפחה שהצליחה לעלות עשור שנים לפניהם.

מכיוון שעדיין לא ידע עברית, הלך זוסייה לעבוד במסגרייה אחת בעפולה. עד מהרה הצליח אפילו להיות "קבלן" של עבודות מסגרות והוא עזר בביצור וגידור כמה ישובים כמו "כפר-ילדים" שבגבעת-המורה, בכפר גדעון וגם מסביב ל"יער בלפור" שבסביבה.

אח"כ התגייס ל"הגנה", במסגרתה שמר על קו "צינור הנפט" שעבר אז מעירק אל בתי הזיקוק שבמפרץ חיפה. אח"כ כשומר-נוטר של משטרת הישובים היהודיים (ג'י. פי. אס). תוך כדי נסיעה בטנדר, הבחין בשחרחורת הצעירה והנחמדה, עבריה שוורצמן, ממושב מרחביה שהובילה את תוצרת החלב של המשק של אביה ל"תנובה" בעפולה. אהבה גדולה ניצתה בין השניים שהובילה עד מהרה לחופה וחיים משותפים בעפולה.

נסיעה אחת גורלית לביקור אחותה של עבריה שהיתה ב"הכשרה" בקיבוץ אשדות יעקב הרשימה אותם מאוד, במיוחד חיי היחוד והחברה. הם החליטו לעבור לחיות חיי שיתוף בקיבוצנו עם בתם התינוקת יפה'לה. מכיוון ששניהם היו אנשי עבודה רציניים מגיל צעיר, נקלטו שניהם במהירות בחיי העבודה והחברה בקיבוץ. זוסייה עבד במספוא (היום גד"ש) ובלול וגם נהגות ע"ג המשאיות, שהובילו את תוצרת פרי האדמה ושימורי ביהח"ר "אשד".

למעשה רק אחרי מלחמת השחרור נכנס זוסייה לעבוד כנהג ב"אגד" והתמיד בכך במשך כ-30 שנה. הדור שלי זוכר אותו במיוחד מאותה תקופה. באחת השנים שבהם ערכה המדינה תחרות "הנהג הזהיר", זכה זוסייה בפרס הגדול הראשון, פריג'יטר –מקרר חשמלי גדול,

שממנו לא יכול היה ליהנות כי בקיבוץ של אותם הימים היה עקרון השוויון חשוב מאוד, ולכל החברים היה רק ארגז קרח, שהיו מביאים כל יום ממכון הקרח שלנו. המקרה החשמלי "הוחרם והולאם" לטובת בקבוקי החלב של התינוקות שלנו.

כאמור היו זוסיה ועבריה אוהבי חברה והיתה להם מערכת קשרים ענפה במשך שנים רבות עם חברים רבים בקיבוץ כמו משפחת אברהם ורבקה ריקליס, ישראל וחי'קה קינן, עטרה ושמחה גולני, ועוד אחרים שאינם כבר עימנו היום. את פרס "הנהג הזהיר" כבר הזכרנו. ובכן הודות להיותו באמת נהג זהיר ושקול, הצליח זוסיה למנוע תאונה קטלנית כאשר לפתע ארע פנצ'ר (תקר) באחד מגלגלי האוטובוס בו נהג, והסיט אותו ממסלולו, לעבר המסלול הנגדי. רק כמה עצמות שבורות שטופלו בביה"ח בעפולה היה הסיכום של התאונה הזו, בלי הרוגים או פצועים קשים, חס-וחלילה. רק כי זוסיה נהג תמיד בזהירות ומעולם לא עבר את המהירות המותרת. תמיד זהיר, שקול ומתחשב.

בתיקו האישי של זוסיה יש ברכות רבות למזל-טוב להולדת ילדיו, נכדיו וניניו. וכן הרבה תודות, גם על התנהגותו כנהג "אוטובוס וגם על עבודותיו בנגריה.

אחרי שיצא לגימלאות מ"אגד", החליט זוסיה לממש את תחביבו למשהו רציני יותר. הוא ביקש וקיבל שנה להשתלמות בלימודי נגרות. הוא הפיח חיים חדשים, והביא למהפך רציני בנגריה הישנה שלנו. בתקופתו הוכנסו מכונות חדשות וטובות יותר שהחליפו את המכשירים הידניים ואת המכונות הישנות.

כמו-כן המשיך לטפח את תחביבו - צילום. הוא צילם כל אירוע משפחתי וגם קיבוצי. ולא רק לצלם אלא עניין אותו כל התהליך במעבדת הצילום עם פיתוח הפילמים והדפסת התמונות.

מותה של אשתו-אהובתו עבריה היתה לו קשה מאוד. יחד עם זאת ידע לבשל ולעשות כל מה שאפשר לבדו. רק כאשר לא היה יכול להמשיך בעבודתו בנגריה, בגלל הברך שהציקה לו מאוד מאז התאונה ההיא... הצטרף ללומדים ב"ביתנו" מכללת הגמלאים של עמק הירדן. שם למד בכמה חוגים אך האהוב עליו ביותר היה כשלמד ואח"כ ארגן גם בקיבוץ קבוצה של שחקני קלפים למשחקי ברידג' שכנראה גם הועיל לו, לשמר את הצלילות והרעננות של מוחו.

זוסיה, למרות הגורל האכזר שבו התייתמת מאביך כתינוק, זכית והצלחת בעזרת עבריה לגדל 5 ילדים נהדרים שנישאו וזיכו אותך בנכדים ובנינים. ואתה נהנתה מאהבתם ותמיכתם.

ולכם: יפה'לה, שרה'לה, אריק, אילת וענת עם כל החתנים והכלה, הנכדות/הנכדים והנינות עם הנינים יש רק להיות גאים בסבא זוסיה, שכל-כך אהב אתכם והיה גאה בכל הישג שלכם. מלווים אותך באהבה: חברי קיבוץ **אשדות יעקב** וכל חבריך וידידיך שחיים עדיין.

לך לשלום לדרכך ותמצא מנוחה שלמה בסתר כנפי הבורא, יחד עם נשמות היקרים לך שמחכים לך שם כבר זמן רב.

עמליה דיין בת-ארי

ת.נ.צ.ב.ה.